

© Albert Pérez Hidalgo

La guerra dels mons

d'H. G. Wells

adaptació i direcció Atresbandes

(Mònica Almirall, Albert Pérez i Miquel Segovia) i Guillem Llotje

03 i 04/03/23

Montjuïc. Espai Lliure

llliure

TEMPORADA 22/23

Sobre l'espectacle → 3

Sinopsi → 4

En paraules dels creadors → 5

Parlant amb la companyia → 7

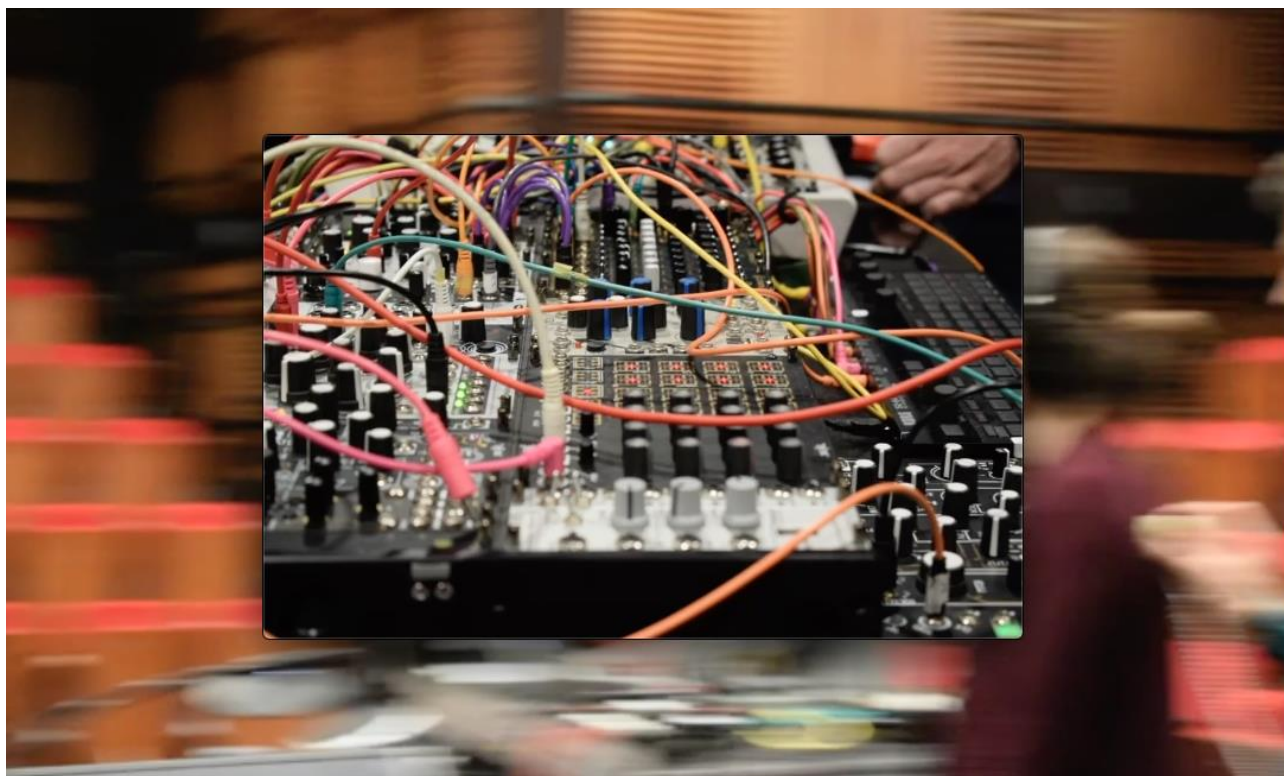
Biografies → 9

Fitxa artística / Informació pràctica → 15

Sala de premsa → 16

Reprenem en 2 úniques funcions l'experiència sonora de la nostra actual companyia resident, Atresbandes, formada per Mònica Almirall Batet, Albert Pérez Hidalgo i Miquel Segovia Garrell, sobre el clàssic de ciència-ficció *La guerra dels mons*, que va presentar-se la Temporada 21/22.

La invasió extraterrestre de la Terra reviu ara des la mirada mediambiental que recull ja la novel·la de H. G. Wells de 1898, en defensa del sentit d'ecosistema biològic del planeta.

© Gustavo Zysman

Sinopsi

La companyia Atresbandes, formada per Mònica Almirall Batet, Albert Pérez Hidalgo i Miquel Segovia Garrell, llança una nova mirada a aquest clàssic de ciència ficció sobre la invasió extraterrestre de la Terra, escrita el 1898 per H. G. Wells.

MÉS INFO

www.teatrelliure.com/ca/la-guerra-dels-mons-22-23

En paraules dels creadors

El juliol del 2021 la direcció del Teatre Lliure ens va proposar fer una adaptació de la novel·la *The War of the Worlds* (H. G. Wells) per formar part del seu programa de teatre radiofònic.

Com a companyia resident d'aquesta temporada (22/23) hem volgut recuperar aquesta peça pensada per a ser escoltada amb auriculars. El gest de col·locar-se uns auriculars i aïllar-se s'ha multiplicat arreu del món, potser de la mateixa manera que l'aparició de la impremta va multiplicar el gest d'obrir un llibre i també aïllar-se. En el cas de la novel·la de Wells, aquest aïllament va acompanyat d'un exercici d'imaginació exuberant en el qual, a través de les paraules, el lector es construeix al cap uns esdeveniments molt allunyats de la seva vida quotidiana; de fet, uns esdeveniments allunyats de qualsevol vida al planeta Terra: una invasió alienígena. El poder evocador de la paraula es fa evident en aquesta novel·la que ha marcat l'imaginari col·lectiu. Un imaginari explotat *ad infinitum* al cinema i a la literatura. La nostra proposta, com ho fou la novel·la original, volem que sigui un exercici d'imaginació. Un exercici d'imaginació per part de l'oient a partir dels diferents estímuls que li oferim. Si Wells ens ofereix paraules, nosaltres n'oferim una "traducció sonora".

La vigència dels textos clàssics sempre resulta sorprenent. Quan tornem a ells, veritablement sembla que ens estiguin parlant del moment present. Tant del present personal (els nostres desitjos, els nostres amors, els nostres dubtes); com del present social (la lluita pel poder, els moviments migratoris, les guerres). El text de *La guerra dels mons* inaugura el segle XX en l'àmbit temàtic, però també ho fa a escala formal. Hi ha una nova manera d'explicar les històries més fantàstiques: amb un realisme que les fa molt més versemblants, barrejant realitat i ficció però sense aclarir-ne els límits. Potser, la fascinació que la novel·la ha exercit en els cent vint-i-cinc anys que fa que es va escriure, roman en aquests límits desdibuixats que fan que el que s'explica a la novel·la, d'alguna manera o altra, sembli que hagi ocorregut també en la realitat. Potser en un altre món i amb unes altres normes, però es genera la sensació que allò ha passat de veritat. Aquest pont amb la realitat és el que fa que el material sigui tan suculent. Des que es va escriure, han estat innumerables les ocasions en les quals el text original s'ha fet servir com a font d'inspiració. Potser la més coneguda va ser l'adaptació radiofònica d'Orson Welles i la companyia de teatre Mercury Theatre un any abans de l'inici de la Segona Guerra Mundial. Welles va saber connectar la ficció de la novel·la amb l'ambient bel·licista que es respirava en aquell moment. I els paral·lelismes es van disparar a la ment dels oients. Encara ara, sorprèn el to realista que va fer servir Orson Welles i la seva crítica al pensament feixista, ideologia que en aquells moments començava a expandir-se.

Més a prop en el temps, el director de cinema Steven Spielberg va aprofitar l'atmosfera apocalíptica després de l'11 de setembre de 2001, omplint de referents la seva versió i alimentant la imatge del poble nord-americà com autèntics supervivents d'una massacre.

La (nostra) guerra dels mons és una peça sonora lliurement inspirada en la novel·la escrita el 1898. Partint d'aquest text, considerat un dels precursors de les novel·les de ciència-ficció, hem creat un viatge sonor que travessa els 27

capítols que formen els dos llibres en què es divideix la novel·la. La nostra intenció ha estat posar el focus en el viatge emocional que fa el protagonista. És una versió subjectiva i actualitzada al segle XXI, que fa servir sons extrets dels mitjans de comunicació, sons enregistrats, sons creats amb diferents instruments i màquines (sintetitzadors, octavadors, pedals...) i efectes sonors generats amb la tècnica Foley que es fa servir al cinema.

Aquesta és la primera parada que farem com a companyia resident del Teatre Lliure. Més tard, al maig, presentarem un nou treball (*Desert*) i al juny una peça estrenada durant la darrera edició del Festival Grec (*Aspecte global d'una qüestió*). Els tres treballs formen un *tríptic impossible* que representa tres maneres molt diferents d'apropar-se al fet escènic. Una experiència sonora inspirada en un text universal, una peça visual més propera a la *performance* i per últim una peça de teatre de situació, en el sentit clàssic de la paraula, és a dir, amb personatges i conflictes. Creiem que els tres treballs són una bona representació de l'esperit eclèctic i d'experimentació que té la companyia des del seu naixement allà per l'any 2011.

Atresbandes (Mònica Almirall, Albert Pérez i Miquel Segovia)

ENTREVISTA

Parlant amb la companyia

Atresbandes

És una adaptació o bé un muntatge de nova creació a partir del clàssic d'H. G. Wells?

Doncs depèn del que s'entengui per *adaptació*. Nosaltres hem treballat seguint la novel·la d'H. G. Wells com a premissa; però teníem clar que no volíem adaptar-la amb paraules, perquè això ja ho han fet d'altres molt bé. Per tant, i ja que l'encàrrec era per fer teatre radiofònic, hem volgut treballar amb el concepte d'*adaptació sonora*, que ens ha permès ser molt fidels i alhora molt lliures amb el text de Wells.

Per què recuperar aquesta peça?

Versionar *La guerra del mons* ha estat una proposta de la direcció artística del Teatre Lliure. Crec que, si no, no hauríem treballat mai a partir de la novel·la de Wells. Però aquest potser va ser un dels reptes que ens va engrescar a fer una immersió en aquest material tan conegut. De vegades els límits es converteixen en eines creatives. En la nostra biografia artística mai havíem treballat a partir d'un text ja escrit. I ens va semblar enriquidor endinsar-nos en un referent i un medi que no havíem escollit nosaltres.

Vam descobrir la novel·la un cop vam començar-hi a treballar. Hi hem trobat paral·lelismes amb el nostre present (la Covid, el canvi climàtic, l'Afganistan...), però no hem volgut posar el focus només en això. La lectura actualitzada del text és inevitable. En allò personal i en allò col·lectiu, llegim l'art des de la nostra perspectiva i vivències, no ens en podem escapar. Per tant, com a companyia no ens interessa agafar Wells per parlar del canvi climàtic, per exemple. Creiem que no cal posar més pes en això, perquè és intrínsec a la relació espectador-obra de teatre, o en aquest cas oient-peça sonora.

Com ha estat el procés de creació de l'espectacle en format de teatre radiofònic?

Era el primer cop que l'utilitzàveu?

Mai havíem treballat en aquest format i ens va interessar molt la idea de poder investigar les

possibilitats artístiques que ens oferiria l'encàrrec. Com a companyia, ens trobem en un moment en què estem molt interessats en la creació sonora i en la importància del so com a element discursiu, i no només atmosfèric.

Amb aquest projecte sonor hem fet una investigació formal, de la mateixa manera que ho fem quan comencem una de les nostres peces escèniques. I ens han acompanyat les mateixes preguntes: què seria, per a nosaltres, avui dia, el teatre radiofònic i com seria el teatre radiofònic que ens agradaria escoltar. Hem volgut treballar amb el so de protagonista, el so com a generador de conflictes i el so com a narrador de la història (i no la paraula, que és normalment qui a compleix aquest paper). El que estem proposant és un viatge sonor per l'imaginari de la novel·la. Per a aquest projecte hem tingut d'aliat al Guillem Llotje que, a part de ser músic i dissenyador de so, és un amant de la ciència-ficció. Ha estat ell qui ha portat a la sala d'assaig tots els aparells analògics i electrònics amb els quals farem l'enregistrament el dia 13 de desembre. Amb ell hem compartit l'esperit d'experimentació amb què hem creat la peça sonora.

Què podrà veure l'espectador el dia que feu la funció presencial? Què implica usar la tecnologia binaural?

L'espectador veurà l'enregistrament d'aquest viatge sonor que escoltarà mitjançant uns auriculars sense fils facilitats pel teatre. Proposem un espai on l'espectador podrà veure com s'està enregistrant tot allò que va sentint. Creiem que serà una experiència interessant pel contrast entre allò que s'escolta i allò que es veu. El públic triarà, en cada moment, si tancar el ulls i deixar-se endur pel viatge sonor o obrir-los per descobrir (com qui veu l'explicació d'un truc de màgia), com s'està generant aquest viatge. Ens hem adonat que aquesta diferència entre allò que s'escolta i allò que es veu es pot

convertir en una reflexió sobre la força emocional del so i de la música, que ens arriba a través de l'oïda, en contraposició del poder de la imatge, que ens arriba a través de la vista; un sentit potser més vinculat a l'intel·lecte. El públic que vingui a veure i escoltar l'enregistrament també serà testimoni de l'engany de tot plegat, fent així un homenatge a la polèmica que va esclatar en acabar la retransmissió del programa d'Orson Welles. Alguns dels oients del programa de ràdio van entrar en pànic en creure que la invasió alienígena era real. El més interessant de tot és que, en un gir irònic, hem descobert que existeixen diferents teories que desmunten aquesta polèmica i que afirmen que tot va ser un complot de la premsa escrita per deslegitimar l'èxit de la ràdio com a nou mitjà de comunicació. Aquesta teoria es pot

trobar al llibre *Broadcast Hysteria* d'A. Brad Schwartz, en el qual l'autor fa servir les cartes reals dels oients del programa.

Quins papers feu com a intèrprets?

Nosaltres estem al servei de la peça i serem els tècnics sonors que la faran possible. No hem treballat des de la idea de personatge.

Quina és la nova mirada que oferiu d'aquest clàssic? Què espereu que el públic s'emporti a casa?

Volem convidar l'espectador a submergir-se amb nosaltres en aquest viatge sonor que ha sorgit de les paraules de Wells. Tant de bo que, en sortir de la sessió, algú del públic tingui ganes de llegir la novel·la, veure'n sèries o escoltar la versió d'Orson Welles. Tant de bo desperti curiositats i generi paral·lelismes amb el present i el passat.

© Silvia Poch

BIOGRAFIA

Atresbandes companyia

Albert Pérez Hidalgo, Mònica Almirall Batet i Miquel Segovia Garrell formen la companyia Atresbandes. Si bé és difícil catalogar la seva feina, tots els seus treballs sí que tenen un tret en comú: advocar per un teatre experimental on l'esperit d'investigació és fonamental.

Des del 2011, han desenvolupat una trajectòria eclèctica amb espectacles de diferents formats i temàtiques. Els seus tres primers treballs (*Solfatara*, *Locus Amoenus* i *All In*) s'han pogut veure en diferents teatres i festivals d'Europa com el Teatre Rond Point de París, el Piccolo de Milà, o el Be Festival de Birmingham on *Solfatara* va guanyar el premi del públic i el premi a la millor obra.

A partir de 2017 Atresbandes comença una nova etapa que es veurà marcada per la col·laboració amb altres col·lectius d'arts en viu. *L'últim sopar* és una col·laboració amb la companyia anglo-belga Reckless Sleepers (Festival FIOT de Carballo, Sala Hiroshima de Barcelona, 2018). *Coda* és un collage escènic que gira entorn de la vida i l'obra de Dmitri Xostakóvitx amb la música del Quartet Brossa (Teatre Grec de Barcelona, 2019). *Ultima Thule* és una peça de dansa creada per a HOTEL - Col·lectiu Escènic (Teatre Nacional de Catalunya, 2019). I per últim *It don't worry me*, amb la complicitat del duo format per Bertrand Lesca i Nasi Voutsas,

estrenada al Teatre Lliure de Barcelona el gener del 2020 (Premi de la Crítica al Millor espectacle de Noves Tendències).

En paral·lel al treball de creació la companyia també desenvolupa la seva trajectòria impartint tallers d'arts escèniques on comparteix les eines de creació que fa servir en els seus treballs. Els tallers estan vinculats al moment creatiu de la companyia i sempre tenen l'objectiu d'obrir la sala d'assaig per compartir inquietuds i maneres de fer davant de l'abisme de l'espai buit. La companyia ha impartit tallers en contextos com el festival GIFT de Gateshead (Anglaterra), el Festival FITT de Tarragona o l'Obrador d'Estiu de la Sala Beckett de Barcelona.

Actualment son la companyia resident del Teatre Lliure.

MÉS INFO

www.atresbandes.com

www.instagram.com/atresbandes

© Gustavo Zysman

BIOGRAFIA

Mònica Almirall Batet

creadora i intèrpret

Llicenciada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona. En els darrers anys de la seva formació va formar part del grup d'investigació en biomecànica teatral dirigit pel pedagog i coreògraf Moreno Bernardi.

Al 2008, juntament amb l'Albert Pérez i el Miquel Segovia, inicia un projecte artístic basat en la creació col·lectiva i el teatre laboratori que acabarà convertint-se en la companyia de teatre Atresbandes. Com creadora i actriu, ha participat en tots els seus espectacles, presentats en diferents contexts i festivals nacionals i internacionals.

Des del 2012 col·labora com intèrpret en projectes d'altres col·lectius i creadors com La Veronal, El Conde de Torrefiel, Mariona Naudín, Projecte NISU, RRR Roger Bernat, Centaure Produccions i Davide Carnevali. Així mateix, ha treballat també com assessora artística i dramaturgica en els tres espectacles de la companyia Mos Maiorum.

© Gustavo Zysman

BIOGRAFIA

Guillem Llotje creador i intèrpret

Creador i investigador sonor. El 2007 es forma com a enginyer de so i productor musical. A partir d'aquest moment participa en diferents projectes i produccions on la dimensió sonora, creativa i performativa s'entrellacen.

Ha participat com a compositor als col·lectius Le Fou, Océano Rojo. Actualment forma part de Nuú, un duo de pop electrònic que va treure el seu primer disc *Gloom* a febrer de 2017.

Participa activament en projectes de creació vinculats a les arts escèniques.

© Gustavo Zysman

BIOGRAFIA

Albert Pérez Hidalgo

creador i intèrpret

Actor, director i dramaturg llicenciat en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona. La major part de la seva trajectòria professional la realitza amb la seva companyia Atresbandes. En les seves primeres obres la companyia desenvolupa un llenguatge propi que posa el focus en el treball de l'actor com a creador escènic (*Solfatara, Locus Amoenus, All In*). Més tard la companyia creix, tot col·laborant amb col·lectius de diferents disciplines en les quals explora un terreny molt més eclèctic, experimentant en diferents formats i temàtiques: *Coda*, amb el quartet de corda Quartet Brossa; *Ultima Thule*, amb el col·lectiu de dansa HOTEL - Col·lectiu Escènic o el seu últim treball *It don't worry me*, juntament amb Bertrand Lesca i Nasi Voutsas, i estrenada al Teatre Lliure (Temporada 19/20).

Paral·lelament al seu treball amb Atrebandes, col·labora com a intèrpret i creador en diferents espectacles de la companyia El conde de Torrefiel. Sempre interessat en l'escena contemporània també treballa amb creadors com Joan Yago, Víctor Sánchez o Albert Boronat. En el terreny de la dansa a treballat com a dramaturg amb Albert Quesada, Paloma Muñoz o Lisi Estarás.

Com a docent ha dirigit tallers d'arts escèniques per a organitzacions com el Festival FITT de Tarragona, el Be Festival de Birmingham o l'Obrador d'Estiu de la Sala Beckett de Barcelona.

© Gustavo Zysman

BIOGRAFIA

Miquel Segovia Garrell

creador i intèrpret

Llicenciat en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona. De petit entra en contacte amb el teatre a l'escola Tallers de Teatre Silvia Servan Sant Cugat del Vallès. Actualment hi exerceix com a professor des del 2009. Dins l'Institut del Teatre participa en diferents muntatges i tallers com *Peces Curtes* de Harold Pinter (Dir. Rafel Duran), *Platònov* d'A. Txékhov (Dir. Víctor Sánchez), *Zoòtrop* de Cristina Cordero, entre d'altres. Participa en els espectacles *Aixecant el Vol* de Guillermo Ayesa (Dir. Glòria Rognoni), *Magnificat* de Pasquale Bavaro, *Dau al 7* de Xavier Giménez Casas (Cia. *Nozomi 700*). El 2010, participa al *Laboratori d'Investigació SMR* a l'Obrador de la Sala Beckett.

El 2008 funda la companyia Atresbandes juntament amb la Mònica Almirall i l'Albert Pérez Hidalgo, amb la qual estrenen espectacles de creació com: *Solfatara* (Primer Premi del jurat, Premi del Públic Be Festival 2012 Birmingham, Premi a Millor Direcció i Millor Actor al Skena UP), *Locus Amoenus* (Premi Millor Direcció al Skena Up i Finalista al Premi BBVA 2015), *ALL IN* (Finalista al Premi BBVA 2017), *CODA* (Festival Grec 2019), *ULTIMA THULE* (Escena Poble Nou 2019) i *It don't worry me* (Teatre Lliure 2020).

Fitxa artística

INTÈRPRETS

Mònica Almirall Batet
Guillem Llotje
Albert Pérez Hidalgo
Miquel Segovia Garrell

COPRODUCCIÓ

Teatre Lliure i Atresbandes

AGRAÏMENTS

Sergi Flores, Pirra, Gaia, Gustavo i Centre Cívic Navas

Informació pràctica

HORARI

D. 20.00 h

DURADA

50' aprox.

LLOC

Montjuïc. Espai Lliure

IDIOMA

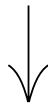
En català

PREU

10 € - 15 €

Sala de premsa

Per descarregar-se tots els materials informatius (dossiers, notes de premsa, vídeos, fotos) o tenir accés a material de referència (llistes de reproducció, etc.)

www.teatrelliure.com/ca/sala-de-premsa-la-guerra-dels-mons-reposicio-22-23

CONTACTE PREMSA
Mar Solà
M. 675 449 886
premsa@teatrelliure.com

entitat concertada amb

membre de

mitos21

apropa cultura

amb la col·laboració de

mitjans patrocinadors

LA VANGUARDIA

TimeOut
BARCELONA

mitjans col·laboradors

amb el suport de

entitats col·laboradores

convenis de col·laboració amb

